

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 51. Balduinus II. Rex Hierosolymæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1118. xerant Ecclesias Placentinam, Parmensem, Regiensem, & Bononiensem. In hac autem Bulla Gelasius Papa, ut reconciliationi cum Ecclesia Romana faveat, Ecclesiæ Ravennati jura sua in illas quatuor Ecclesias & in omnes ceteras, quæ in ea referuntur, restituit, & Waltero Pallium concedit.

§. LI.

Balduinus II. Rex Jerosolymæ.

Tyr. XI.
l. 29. **I**nter hæc Jerosolymæ Regi & Patriarchæ defunctis alii successerant. Anno superiore Balduinus Rex gravi morbo decumbens, cum nihil propius esse crederet, quam ut e mortali corpore evocaretur, ad rationem actuum suorum Deo Judici reddendam, a se dimisit Adelheidem, Siciliae Comitissam, quam ante triennium advocatam illicitis nuptiis sibi junxerat, habens uxorem legitimam Edeffæ luce fruentem. Arnulpho autem Patriarcha auctore Balduinus bonam decepit Principem; quo facinore sibi Regnoque suo immortale odium Comitis Rogerii, postea Siciliae Regis, Adelheidis expulsæ e primo toro filii, conciliavit. Anno sequente Regem Balduinum, in Ægypto Infidelibus arma inferentem, morbus iterum invasit, ex quo iter in Palæstinam relegens, extinctus est, anno Regni sui decimo octavo. Corpus ejus
Jero-

Jerosolymam relatum, in Dominica Palmarum, die septima Aprilis, anno millesimo centesimo decimo octavo, illo tempore Jerosolymam pervenit, quo inter solemnes preces Christiani ex urbe procedebant, & illa via, quæ ad Vallem Josaphat deducit; tumque penes Godefridum Regem, fratrem ipsius, in Ecclesia S. Sepulchri terræ mandatum est.

Balduino in Regno successus est Balduinus a Castro, hujus nominis secundus, cui ille, cum ad coronam vocaretur, Comitatum Edessenum scripserat. Erat Balduinus ex gente Francorum, Hugonis, Retelii Comitis, filius primogenitus, Godefridum Bullionium in Bello Sacro secutus. Postquam annos octodecim in Comitatu Edesseno imperasset, desiderium subiiit, Jerosolymæ Sacra limina visendi, ac faciem Regis consanguinei & Benefactoris sui conspiciendi. In via autem comperit, hunc Principem in Ægypto fato occupatum fuisse, nec ideo a proposito suo dimotus Jerosolymam illo tempore pervenit, quo defuncti Regis corpus inferebatur. Postquam funeri justa perfoluta fuere, sine mora Antistites & Principes, de eligendo Successore deliberantes, dicebant aliqui, expectandum esse adventum Eustachii duorum Regum defunctorum fratris, & Successioni hæreditariæ locum dandum. Alii opponebant, hanc

Sæcul. XII.
A.C. 1118.

Id. lib. XII.

c. 1.

c. 2.

Bb 3

mo

Sæcul. XII.
A.C. 1118.

moram Reipublicæ noxiam fore, quæ sine Principe & capite salva consistere non posset. Tunc vero Joscelinus, Tiberiadis Dominus, vir rebus gestis exercitatus, facundus, & magna auctoritate insignis, ecce, ait, *præsto est Comes Edessenus, Regis defuncti Propinquus, vir fortis & pius, quo digniorem nullum inuenietis.* In eandem sententiam concessit Arnulphus Patriarcha, ceterique omnes facile consenserunt. Itaque Balduinus II. eligitur Rex Jerosolymæ, & in Festo Resurrectionis Domini solemniter coronatur. Alii vero quosdam ex Proceribus ad Eustachium, Comitem Bononiensem, miserant, qui eum ad accipiendam coronam, quam fratres ipsius gessissent, invitarent. Ægre persuaserunt, ut itineri se daret, usque in Apuliam tamen utcumque volentem deduxerunt, ubi ex advenientibus nunciis certior factus est, Comitem Edessenum Jerosolymæ coronatum fuisse. Tunc vero Princeps, pacis amantissimus, *absit a me,* ait, *ut Regnum perturbem, in quod Consanguinei mei concordiam Jesu Christi invexerunt, atque ad eam stabiliendam Fratres mei, immortalis sua gloria, vitam dederunt.* His dictis viam ad sua, amicis aliud frustra suadentibus, relegit.

Eodem anno millesimo centesimo de
Id. XI. c. 26. cimo octavo Arnulphus Patriarcha Jerosolymi-

solymitanus e vita excessit. Anno millesimo centesimo decimo quinto Paschalis Sæcul. XII.
A.C. 1118.
 Papa, cum satis exploratum haberet, quam flagitiis infamem & Sacerdote indignam vitam duceret Arnulphus, Episcopum Arausicanum cum potestate Legati Apostolici in Syriam misit, qui Episcopis totius Regni convocatis, Arnulphum quoque venire compulsus e Sede sua, ut merebatur, deposuit. At Arnulphus consuetis artibus, quibus omnes capiebantur, confusus, ut erat solertissimus, mare trajicit, Romam venit, atque adulatione & muneribus, quæ largissima manu spargebat, Papæ animum eorumque, quorum consilio utebatur, ita sibi devinxit, ut Dignitati & Ecclesiæ suæ restitutus fuerit. Rediit ergo Jerosolymam, ubi mores nihilo ac ante meliores exhibuit, in omnem licentiam effusus. Tandem anno millesimo centesimo decimo octavo fatis functus est, eique vir simplex & timens Deum, Gormundus nomine, Piquiniaci in Territorio Ambianensi in lucem editus, subrogatus.

§. LII.

Alexius Comnenus Imperator moritur.

Illo quoque anno millesimo centesimo decimo octavo, quem Græci sexies millesimum sexcentimum vigesimum sextum numerabant, Feria quinta, die

B b 4 deci-